

Titel: Kapitel V.

Citation: "Kapitel V.", i *Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899*. Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/text/jura-texts-r04-shoot-chptrd1e1159.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Proceskommissionen af 1892. Offentliggjort 1899

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Kapitel V.

Påtalen.

§ 27.

Netterne træde i de under denne Lov horende Sager kun i Virksomhed ifølge Begæring af Nogen, hvem Ret til Påtale tilkommer, forsåvidt ikke Undtagelse er særlig hjemlet, jfr. §§ 19§ og 200.

§ 28.

Forfølgning kan frafalde, sålænge

ikke Dom er afsagt eller henholdsvis Nævningernes erklæring afgiven. Frafaldes Påtale, efter at Domsforhandling er begyndt, afsiger Retten Frifindelsesdom. Naar ellers en begyndt Forfølgning frafalde, udsteder Retten på Forlangende et skriftligt Vidnesbyrd herom.

§ 29.

Påtalen tilkommer efter de nedenstående Regler overanklageren, Politimesteren, særlige Forvaltningsmyndigheder og Private.

§ 30.

I alle Sager, hvis Forfølgning ikke er henvist til Politimesteren eller Private

2

(§§ 31 og 35), tilkommer det Overanklageren at påtale for den dømmende Ret. Forfølgning ved Undersøgelsesret rejses i sådanne Sager af Politimesteren, medmindre overanklageren undtagelsesvis overtager Forfølgningen overensstemmende med Reglerne i Kapitlerne XIX. og XX. Politimesteren kan i disse Sager kun frafalde Forfølgning med Overanklagerens Samtykke.

§ 31.

Politimesteren tilkommer det at rejse Tiltale for Underretten i de nedennævnte Sager, forsåvidt disse ere Genstand for offentlig Påtale (Politisager), nemlig:

1) Sager angående Forseelser, for hvilke Loven ikke hjemler anden Straf end Formuestraf, simpelt Fængsel, Tvangsarbejde, Ris eller Fortabelse af en næringøret, dog med Undtagelse af de i Straffelovens §§ 129, 130, 3die Stykke, 208 og 209 omhand- lede Lovovertrædelser:

2) Sager angående de Lovovertrædelser, som omhandles i

a. Fog. om Straf for Kvaksalveri ni. m. af 5. Sept. 1794 § 5, jfr. Lov af 3. Marts 1854;

b. Fdg. om uberettiget Bæren af Unifor- mer m. v. af 27. Novbr. 1801 § 2:

c. Pl. om Kystpolitiet af 28. Febr. 1817 s 12:

d. Fdg. angående Foranstaltninger for at hindre reisende Håndværkssvendes Omflakken i Landet m. m. af 10. Decbr. 1828 §§ 13 og 14, jfr. Lov om Fattigvæsenet af 9. April 1891 § 57:

e. Tyendelov af 10. Mai 1854 § 63, 1ste Punktum;

f. Lov om Københavns Vandforsyning af 30. Novbr. 1857 § 10, jfr. Lov angående Tilvejebringelse af Vedtægter for Benyttelsen af Vand fra kommunale Vandværker af 28. Januar 1876:

g. Lov om Straffen for løsgænger og Betleri af 3. Marts 1860:

h. almindelig borgerlig Straffelov af 10. Febr. 1866 §§ 111 2det Stykke, 180, 277, 2det Stykke, 278, 2det Stykke og 296:

i. Lov om Tilsyn med Udvandrerens Befordring af 1. Mai 1868 § 10; j. Lov om værnepligt af 6. Marts 1869 § 13, jfr. § 54;

k. Lov om Foranstaltninger til at modarbejde den veneriske Smittes Udbredelse af 10. April 1874 §§ 6 og 10:

l. Lov om Tilsynet med Fremmede og Rejsende m. m. af 15. Mai 1875 § 22; m. Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Indførelse i Riget af 2. Juli 1880 § 38;

n. Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiske Telegrafledninger af 30. Marts 1885 § 6;

o. Lov om yderligere Foranstaltninger mod asiatisk koleras Indførelse af 30. Marts 1885 § 13;

p. Lov om Beskyttelse af Varemærker af 11. April 1890 § 12, 2det Stykke jfr. § 17, 2det Stykke:

q. Lov om Fæstevirksomhedens Ordning af 1. April 1891 § 6, jfr. Lov om Forandring i samme af 23. Februar 1894; r. Lov om Foranstaltninger imod Udbredelsen af smitsomme Sygdomme af 30. Marts 1892 § 27; s. Sølov af 1. April 1892 §§ 291, 1ste

Punktum, 298, 1ste Stykke og 302. t. Lov om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene af 14. April 1893 § 16;

u. Lov om Forholdsregler til Beskyttelse af undersøiske Telegraf- og Telefonledninger af 15. Februar 1895 § 6;

v. Strandingslov af 10. April 1895 § 22, så og enhver efter 1. Oktober 1895 udstedt Lov, i hvilken offentlig Politirets Behandling er soreskrevet, uagtet Straffen kan blive af anden Art end i nærværende Paragrafs Nr. 1 angivet.

Skal en Politisag forfølges under eet med en Sag, som hører under Overanklagerens Virkekreds, iværksættes Påtalen af Overanklageren overensstemmende med Reglerne i § 30; også ellers kan Overanklageren efter Overenskomst med Politimesteren overtage Forfølgningen af en Politisag.

§ 32.

overanklageren og Politimesteren påtale i Embeds medfør. Dog udkræves:

1) Justitsministerens Befaling til Påtale af embedsforbrydelser samt af andre Forbrydelser, ved hvilke dette særlig er foreskrevet:

2) Opfordring af vedkommende særlige

Myndighed, naar det ifølge Lovgivningen afhænger af dennes Bestemmelse, om Påtale skal finde Sted:

3) begæring af vedkommende Private, naar den offentlige Påtale ved Lovgivningen er betinget heraf. saadan Begæring af en Privat må, for at kunne tages til følge, ikke udelukke nogen Medskyldig fra forfølgningen, medmindre Påtalemyndigheden billiger Udelukkelsen: angår den kun en enkelt Skyldig, men uden at udelukke

mulige Medskyldige, kan forfølgningen udstrækkes til disse.

At Befalingen, Opfordringen eller den Privates begæring i de forannævnte Tilfælde mangler, udelukker ikke, at uopsættelige

Skridt foretages, naar Gærningen må antages at være Vedkommende ubekendt, og Omstændighederne gøre det rimeligt, at Påtale vil blive begæret. Tages Befalingen eller Opfordringen tilbage, inden Dom er afsagt eller Nævningernes erklæring afgiven, standses forfølgningen: det Samme gælder, naar den Privates begæring tages tilbage, dog, naar Tiltale alt er rejst, kun ved de Forbrydelser, som omhandles i Straffelovens §§ 159, 17§ og 254. Den Undsagte kan på ethvert Trin standse en Sag om Anvendelse af Straffelovens § 299.

§ 33.

Udenfor de Tilfælde, hvor Overanklageren skønner, at Undersøgelsen ikke kan ventes at fore til, at en Person findes skyldig til Straf, kan han i Sager, der høre under hans Virkekreds, kun unnlade Påtale eller frafalde en påbegyndt Forfølgning:

1) i Tilfælde, hvor Lovgivningen indeholder særlig Hjemmel for, at offentlig Påtale under visse Betingelser kan bort-

falde, uden at Justitsministerens Samtykke dertil kræves;

2) i Tilfælde, hvor Straffelovens § 7 eller § 84 er anvendelig, naar det skønnes, at ingen eller kun en ubetydelig Straf vilde blive idømt, og at en Domfældelse ikke i Gentagelsestilfælde vilde få Betydning med Hensyn til Anvendeligheden af en strængere Straffebestemmelse;

3) naar den Private, af hvis Begæring offentlig Påtale var betinget, har frafaldet sin Begæring, efter at Tiltale er rejst, og Overanklageren skønner, at ingen offentlig Interesse kræver Forfølgningens Fortsættelse.

Finder Overanklageren i andre Tilfælde, at Påtale, under Hensyn til særlige formildende omstændigheder, kan unnlades uden Skade for nogen offentlig Interesse, stal han forelægge Sagen for Rigsanklageren. nærer denne Tvivl, indstiller han Spørgsmålet til Justitsministerens Afgørelse.

Denne bliver fremdeles at indhente, naar der i de i Straffelovens § 36, sidste Punktum og i § 70 omhandlede Tilfælde

er Spørgsmål, om Påtale bor frafaldes.

§ 34.

Er en Handling, hvis Påtale i Henhold til § 31 påhviler Politimesteren, Overtrædelse af en Lov, hvis Efterlevelse det påhviler en særlig offentlig Myndighed at vange over, kan den påtales af den vedkommende særlige Myndighed efter de nærmere Regler i § 368, medmindre Forening med en Straffesag, som påtales af Overanklageren eller Politimesteren, stal finde Sted.

§ 35.

Strafbare Handlinger, der ved Lovgivningen ere henviste til privat forfølgning, blive ordentligvis at påtale af den Private, hvem Påtaleret tilkommer, overensstemmende med Reglerne i Lov om den borgerlige Retspleje, jfr. dog § 376.

Naar en Handling, der udgør en Lovovertrædelse af ovennævnte Art, tillige indeholder en Lovovertrædelse, som er offentlig Påtale undergiven, kan vedkommende På-

talemyndighed efter begæring af den private Påtaleberettigede forfølge begge Lovovertrædelser under et. Den private Påtaleberettigede kan i sådanne Tilfælde på ethvert Trin standse den efter hans Begæring begyndte forfølgning.

Fremdeles kan Overanklageren, naar han finder, at en offentlig Interesse kræver, at en Handling af fornævnte Art gøres til Genstand for offentlig forfølgning, påtale samme overensstemmende med de regler, som gælde for Behandlingen af de andre Tager, der ere undergivne hans Påtale; anser han Retshandlinger ved en Undersøgelsesret nødvendige, kan han pålægge Politimesteren at iværksætte de i så >>'n seende fornødne Skridt.

Naar Overanklageren i Henhold til foregående Stykke har indledet forfølgning, ophører vedkommende Privates Ret til selv at påtale, dog at han har Adgang til at slutte sig til Påtalemyndighedens Forfølgning overensstemmende med Reglerne i § 374, ligesom han under de i § 375 angivne Forudsætninger har Ret til at optage Forfølgningen overensstemmende med de sammesteds givne nærmere Regler.

Reglen i Straffelovens § 212, andet Punktum bliver stående ved Magt.

§ 36.

Har vedkommende Påtalemyndighed nægtet at påtale eller frafaldet en begyndt forfølgning, uden at dette har Hjemmel i Reglerne i 8 33 Nr. 1—3 eller i 8 33. sidste Stykke, eller i en stedfunden Benådning, er den ved Forbrydelsen forurettede private Person berettiget til at bringe Sagen for Retten efter de nærmere Regler i Kapitel XXXI.

De Lovbestemmelser, som særlig hjemle Private Beføjelse til at påtale Lovovertrædelser, der også kunne forfølges af det Offentlige, uden at sætte som Betingelse, at offentlig Påtale er nægtet, blive stående ved Magt.

§ 37.

Retten prøver i Embeds medfør, om

den, der forfølger, efter foranstående Regler er berettiget til Påtale.